

مقاله پژوهشی

بررسی تحقق سیاستگذاری اقتصادی و عدالت اجتماعی در دوره هشت ساله ریاست جمهوری حسن روحانی

فاطمه جعفریان^۱، علیرضا سلطانی^۲، مجتبی مقصودی^۳، مرتضی نبوی^۴

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۰۵/۱۰

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۲/۱۲

چکیده: رقابت های انتخاباتی سال ۹۲ در شرایطی آغاز شد که بهم ریختگی شرایط اقتصادی تحت تاثیر سیاست های دولت دهم سبب بالا رفتن نرخ ارز، افزایش نابرابری ها و تورم افسارگسیخته شده بود در چنین شرایطی دولت یازدهم با شعار تدبیر و امید آغاز شد هدف پژوهش پیش رو بررسی تحلیلی و توصیفی سیاستهای اقتصادی و اجتماعی در دوران هشت ساله ریاست جمهوری حسن روحانی از منظر تحقق عدالت اجتماعی است آنچه که پژوهش پیش رو در بررسی خود به آن رسیده است نشان می دهد که این دولت اگر چه در دوره اول خود با تکیه بر رویکرد غرب گرایانه موفقیت های موقتی داشته است اما در نهایت به دلیل بی عملی و تکیه زیاد بر غرب همان مسیر دولت احمدی نژاد را دنبال نموده و تحت تاثیر رویکردهای نئولیبرالیستی حاکم بر اقتصاد ایران نه تنها نتوانست به نابرابری های اجتماعی پایان دهد بلکه به این نابرابری ها افزود. این تحقیق از ابتدا در تلاش است به این سؤال پاسخ دهد که رویکردها و شرایط اقتصادی در دولت روحانی چه تاثیری بر حوزه عدالت اجتماعی در جامعه ایران داشته است و این فرضیه را دنبال نموده که غلبه رویکردهای نئولیبرالیستی بر سیاست های اقتصادی، تحقق عدالت اجتماعی را در دولت اول روحانی با چالش مواجه ساخت علاوه بر این تشدید تحریم های اقتصادی و ضعف مدیریت اقتصادی در دوره دوم دولت شرایط عدالت اجتماعی را با مشکل بزرگتری روبرو ساخت.

واژگان اصلی: عدالت اجتماعی، روحانی، سیاست اقتصادی، برجام.

^۱ دانشجوی دکتری سیاستگذاری عمومی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران..

jafariyan.f@chmail.ir

^۲ استادیار گروه روابط بین الملل، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران. (نویسنده مسئول)

ali.soltani12@iavctb.ac.ir

^۳ دانشیار علوم سیاسی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

Maghsoodi42@yahoo.com

^۴ استادیار علوم سیاسی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

yas8911210@yahoo.com

مقدمه

روحانی در سال ۹۲ با شعار رفع تحریم ها، گسترش مناسبات با اقتصاد جهانی و بهبود شرایط رفاهی به قدرت رسید سیاست های اقتصادی دولت اول روحانی عمدتاً تحت تاثیر مذاکرات برجام قرار داشت و در عین حال با توجه به مدیریت فضای تحریمی سیاست های اقتصادی در جهت تثبیت شرایط اقتصادی مانند انضباط مالی و پولی در پیش گرفت اما در دوره دوم با خروج آمریکا از برجام و تشدید تحریمهای اقتصادی شاکله سیاستهای اقتصادی دولت روحانی که صرفاً بر مبنای بهبود روابط خارجی ریخته شده بود به هم ریخته و این مسئله موجب نابسامانی و بی ثباتی و رکود اقتصادی با توجه به این شرایط سوال اینجاست رویکردها و شرایط اقتصادی در دولت روحانی چه تاثیری بر حوزه عدالت اجتماعی در جامعه ایران داشته است؟

به نظر می رسد غلبه رویکردهای نئولیبرالیستی بر سیاست های اقتصادی، تحقق عدالت اجتماعی را در دولت اول روحانی با چالش مواجه ساخت علاوه بر این تشدید تحریم های اقتصادی و ضعف مدیریت اقتصادی در دوره دوم دولت شرایط عدالت اجتماعی را با مشکل بزرگتری روبرو ساخت

مبانی نظری

نئولیبرالیسم مجموعه‌ای از باورهای به هم پیوسته در مورد نحوه تعامل بازار، دولت، و جامعه با همدیگر است که با تکیه بر اصول اقتصاد آزاد بر ضرورت تخصیص ارزشهای اقتصادی در جامعه از طریق مکانیسمهای بازار آزاد تأکید دارد. در یک سیستم نئولیبرال، حتی خدماتی مثل آموزش و پرورش نیز به نیروهای بازار سپرده میشود و دولت جز در شرایطی که منافع اساسی کشور اقتضا میکند، در نظم بازار دخالت نمیکند چنانکه بخواهیم اصول نئولیبرالیسم را در خلاصه ترین شکل بیان کنیم، میتوانیم از سه اصل به هم پیوسته نام ببریم: اقتصاد خصوصی شده، رقابت آزاد، و حاکمیت مقررات بازار (Scholte, ۲۰۰۵: ۷). در واقع این گونه عقاید نئولیبرالیسم زمینه ساز رها سازی اقشار ضعیف جامعه و حمایت از پروتئمدان را فراهم آورده و در نهایت عدالت را قربانی شکلی از توسعه می کند که تنها به نفع قدرتمندان است

بتام معتقد است طبیعت انسان را زیر سلطه دو حاکم مقتدر و قوی قرار داده است: لذت و الم. فقط تحت تاثیر این دو امر است که مشخص می شود ما باید چه کنیم یا چه خواهیم کرد. وی از تعادل بین الزام اخلاقی و ضرورت نفسانی اصل کلی فایده یا سود را استنتاج کرد. از آن رو که این

دو عامل انگیزه هر نوع رفتاری هستند بنابراین هر نظری درباره اینکه معیار درست و نادرست چیست باید با توجه و شناخت این مبنای زبان شناختی باشد. اصل فایده این نوع مبنا را مورد توجه قرار می دهد. (کاپالدی، ۱۳۸۳: ۶۹)

هایک معتقد بود که بایستی به اقتصاد فرصت داد تا راه خویش را به صورت خودجوش پیدا کند و هرگونه دخالت دولت به عنوان بر هم زننده نظم طبیعی و خودجوش تلقی می گردد. هایک بر این کشف مهم مندویل و آدام اسمیت شدیداً تأکید می کند که جامعه و نهادهای آن گرچه محصول عمل انسانها هستند نتیجه قصد و طرح آگاهانه آنها نیستند نهادهای اجتماعی مهم نظیر زبان اخلاق حق پول و بازار از این دست اند. هیچ ذهن بشری این نهادها را به طور آگاهانه طراحی نکرده است اینها نتیجه تحولی تدریجی و طولانی اند این تحول به صورت یک جریان انتخاب اصلی و آزمون و خطا که در آن ساختارهای غیر کارآمد به خودی خود حذف می شوند عمل می کند چنین تحولی به تدریج موجب پیدایش و تداوم نهادهای مفید و کارآمد می گردد هایک به شباهت و نزدیکی این تفکر با نظریه داروین در مورد تحول انواع ادعان دارد و تأکید می کند که برخلاف تصور عامه... زیست شناسی از اقتصاد تأثیر پذیرفته است نه برعکس (غنی نژاد، ۱۳۸۱: ۱۶)

نوزیک فیلسوف لیبرال دیگری است که با عدالت توزیعی زاویه دارد. آزادی فردی، به حدی برای نوزیک ارزش مند است که موجب شده دولت حداقلی، یوتویایی او شود؛ چراکه فقط در پرتو چنین دولتی است که آزادی فردی واقعی شکل می گیرد و آرزوهایی نظیر این که "دولت نباید به عنوان تأمین مصلحت فرد از فعالیت های آزاد وی جلوگیری کند" تحقق می یابد. نوزیک بر آن است که نهادها و نظام های سیاسی و اجتماعی مشروع و عادلانه آن نوع نظامی است که به اعمال آزادانه و یکایک افراد قابل تقلیل باشد. نوزیک، در واقع توزیع عادلانه را فقط نتیجه مرادفات و معاملات آزاد مردم می داند. (بشیریه، ۱۳۸۲: ۳۶)

فریدمن در کتاب سرمایه داری و آزادی در توصیف عدالت لیبرالی که به آن معتقد است می نویسد: فرد لیبرال از یک طرف بین برابری حقوق و برابری فرصت ها و از طرف دیگر، برابری مادی یا برابری بازده، به صراحت تمایز قائل می شود. او ممکن است در قبال این موضوع که جامعه آزاد در حقیقت از هر جامعه دیگری که تاکنون ایجاد شده به سوی برابری مادی بیشتر گرایش دارد از خود حسن نیت نشان دهد. اما این موضوع را از دستاوردهای مطلوب جامعه آزاد می داند نه دلیل اصلی حقانیت آن. او از اقداماتی که هم آزادی و هم برابری را گسترش دهد استقبال می کند. مانند

اقدامات مربوط به رفع قدرت انحصار و اصلاح عملکرد بازار. او فعالیت های خیریه خصوصی را که برای کمک به مستمندان به عمل آید نمونه استفاده صحیح از آزادی تلقی می کند و ممکن است از اقدامات دولت برای از بین بردن فقر به منزله عاملی مؤثر جهت دستیابی اکثریت افراد جامعه به هدفی مشترک حمایت کند. البته چنین حمایتی از جانب او با تأسف از اینکه ناچار است به جای اقدام داوطلبانه از اقدام اجباری سود جوید توأم خواهد بود. فرد مساوات طلب نیز تا همین حد پیش می رود اما مایل است فراتر برود. او با گرفتن از عده ای برای دادن به عده ای دیگر، نه به مثابه وسیله ای مؤثرتر که عده اول با استفاده از آن بتوانند به هدف مورد نظرشان نایل آیند، بلکه صرفاً برای اجرای «عدالت» دفاع می کند. در این مرحله میان برابری و آزادی صراحتاً تضاد ایجاد می شود و ناگزیر نیز باید یکی را برگزید؛ زیرا نمی توان هم مساوات طلب، به معنایی که ذکر شد، بود و هم لیبرال. (فریدمن، ۱۳۹۶: ۲۳۹)

در نهایت او نظرش در مورد تامین عدالت توزیعی به وسیله دولت را اینگونه بیان می کند: برای من - که لیبرال هستم - تصور هرگونه توجیهی در مورد اعمال مالیات بندی تصاعدی، صرفاً برای توزیع مجدد درآمد، دشوار است. ظاهراً این نکته یکی از موارد آشکار استفاده از اعمال زور برای گرفتن پول از عده ای و دادن به عده ای دیگر و نتیجتاً مبارزه مستقیم با آزادی فردی است (فریدمن، ۱۳۹۶: ۲۱۲)

نظریه عدالت اجتماعی رالز

این نظریه به عنوان نظریه پایه و مدل اصلی تحقیق در نظر گرفته شده است. رالز تفسیر عدالت به بیشترین موازنه خالص ارضای نیازها را قانع کننده نمی‌داند بنابر این تلاش کرد با احیای تفکر کانتی طریقه جدیدی را در مقابل ایده فایده گرایانه برای تبیین عدالت ارائه کند به نحوی که آزادی برابر افراد و خود آیینی آنان و اصل تقدم حق بر خیر محفوظ بماند. او درباره اهمیت عدالت که محور اندیشه اش را تشکیل داده است میگوید عدالت فضیلت اولای نهادهای اجتماعی است. همان طور که حقیقت برای نظامهای فکری چنین است. یک نظریه هر قدر هم آراسته و مقتصدانه باشد اگر خلاف حقیقت است باید طرد یا ترمیم شود همین طور قوانین و نهادها نیز هر قدر هم کارآمد و خوب ترتیب یافته باشند اگر غیر عادلانه اند بایستی ملغی یا اصلاح گردند. جامعه سازمانی است که افراد دارای امیال و عقاید گوناگون برای تحصیل منافع متقابل آن را تاسیس کرده اند لذا قبل از هر چیز آنچه اهمیت دارد این است که چارچوبی برای تنظیم روابط درون

این سازمان تعیین گردد فرصتها و حقوق اولیه یا به تعبیر رالز کالاهای اولیه ۲۰ بطور مساوی میان افراد تقسیم شود و طرحی برای توزیع صحیح هزینه های این همکاری و نیز منافع حاصل از آن پیش بینی و مورد توافق قرار گیرد. اصول عدالت این چارچوب را مشخص میکند اهداف فردی یا مقاصد مشترک جمعی در مرحله بعد در قالب این چارچوب قابل تحصیل است. (توسلی، ۱۳۷۶: ۱۴۹-۱۲۲)

سیاستهای دولت حسن روحانی

دولت احمدی نژاد در سال ۹۲ در شرایطی به پایان خود رسید که بر اثر تحریم های اقتصادی و سوء تدبیرهای صورت گرفته عملاً نه تنها شعار عدالت محقق نشده بود که با کاهش ارزش پول ملی و به دنبال آن بالا رفتن تورم اوضاع نامناسبی بر اقتصاد ایران حاکم بود چنین شرایطی موجب شد روحانی در تبلیغات انتخاباتی خود شعار تدبیر و امید را ارائه داده و وعده اصلاح شرایط اقتصادی را ارائه کند و همین موضوع با توجه به وضعیت اقتصادی مردم موجب انتخاب او به ریاست جمهوری شد.

ایجاد انضباط مالی

ویژگی عمده عملکرد اقتصادی دولت روحانی در دوره چهارساله ۹۵-۱۳۹۲ تاکید بر اصلاحات اقتصادی، ایجاد ثبات بازارها، انضباط مالی و خروج نسبی و غیر تورمی از رکود بوده است و اگرچه در برخی سال ها از جمله ۹۲ و ۹۴ به خاطر وضعیت بازار نفت، تحریم ها و فشارهای حاصل از ساختار اقتصاد کشور در سال های قبل، با رشد منفی اقتصاد و بخش های مختلف مواجه شده و برخی بخش ها از جمله ساختمان سازی با رکود همراه بوده است، اما تلاش برای اجرای برجام و گشایش فضای تجاری و بانکی، تقویت قراردادهای نفتی، رشد تولید و صادرات نفت، افزایش صادرات غیر نفتی باعث شد که سال های ۹۳ و ۹۵ با رشد مثبت اقتصادی همراه شود و اگرچه این نرخ رشد اندک و بیشتر به نفت وابسته بوده اما نشانه های خروج از رکود در بسیاری از بخش های اقتصاد، کنترل تورم، کاهش نرخ سود بانکی، رشد سرمایه گذاری ها، رشد مصرف بخش خصوصی و بهبود سایر شاخص های اقتصادی قابل رویت است .

اقدامات کلیدی بانک مرکزی در زمینه تقویت انضباط پولی، سالم سازی رشد نقدینگی و حفظ ثبات بازار ارز - حتی در شرایطی که قیمت جهانی نفت خام به شدت افت کرد و درآمدهای نفتی مطابق انتظار محقق نشد- نقشی اساسی در کاهش تورم و حفظ این دستاورد بزرگ داشته است

دولت یازدهم از طریق پیگیری سیاست های انضباط مالی، کنترل نقدینگی، پایه پولی و تورم، ساماندهی نرخ سود در بازار بین بانکی، تبدیل اضافه برداشت بانک ها از بانک ها به خط اعتباری زیر ۲۰ درصد و... به تدریج ضمن کاهش نرخ تورم از ۴۰ درصد به زیر ۱۰ درصد، توانست شرایط کاهش نرخ سود در بازار بین بانکی را فراهم کرده و بانک ها را به رعایت مصوبات شورای پول و اعتبار تشویق کند و با کاهش تدریجی نرخ سود سپرده یکساله از بالای ۲۴ درصد به ۱۵ درصد، ساماندهی نرخ های سود سپرده کوتاه مدت و بلندمدت، کاهش نرخ سود تسهیلات را فراهم آورد

طرح تحول نظام سلامت

طرح تحول نظام سلامت یکی از مهم ترین برنامه هایی بود که تا کنون در نظام سلامت کلید زده شده و اجرایی شده است. اجرای این طرح، یکی از سیاستهای موفق دوران ریاست جمهوری حسن روحانی در عرصه عدالت اجتماعی بود، که در ابتدا مورد اهتمام این دولت قرار گرفته و موجب کاهش هزینه های درمان قشر ضعیف و کم درآمد جامعه شد، اما علی رغم موفقیت ابتدایی، به تدریج تاثیر منفی و حتی ضد عدالت خود را نمایان ساخت. این طرح شامل ۸ بسته حمایتی بود، که عمده ی آنها در حوزه ی درمان و با هدف کاهش پرداخت از جیب مردم در بخش بستری بوده است. در آمار ارائه شده، این طرح توانسته است رضایت نسبی مردم را در بیمارستان های دولتی کسب کند. (مختاری، ۱۳۹۴: ۲۸-۳۲)

با وجود دستاوردهای فراوان این طرح، در نهایت اجرای آن با چالش های جدی مواجه شد. به این شرح که می توان به این موضوع اشاره کرد که کار کارشناسی دقیقی روی این طرح انجام نگرفته و همچنین زیرساختهای لازم برای اجرایی شدن آن کاملاً تامین نشده و کمبود کادر در مانی، دارو و تجهیزات پزشکی در آن لحاظ نشده بود.

در این طرح وزارت بهداشت، علاوه بر خط مشی گذاری، برنامه ریزی، ارزشیابی و نظارت بر اجرای این طرح، وظائف دیگری همچون تامین منابع مالی و ارائه خدمات درمانی را به عهده گرفت، که این امر سبب شد تا وزارتخانه مذکور نتواند وظایف حاکمیتی خود را بدرستی اجرا کند. از طرفی اختیارات حاکمیتی وزارت بهداشت و مجلس به اعضای سازمان صنفی نظام پزشکی واگذار شد، که این امر سبب شد تا هرگونه خط مشی گذاری در نظام سلامت با توجه به منافع پزشکان صورت پذیرد. در نتیجه بالا رفتن تعرفه های پزشکی، بسیاری از پزشکان بیمارستان های دولتی را برای رفتن به بخش خصوصی ترغیب کرد و حتی بعضی از پزشکان بیمارستان های دولتی علاوه بر فعالیت در

بیمارستان های دولتی، در بخش خصوصی هم فعالیت می کردند، این در حالی است که این عمل پزشکان بر اساس تبصره ۲ بند د ماده ۳۲ برنامه پنجم توسعه خلاف قانون محسوب می شد. بحث در حوزه بیمه، موضوع دیگری که این طرح را با مشکل مواجه کرد. به دلیل بار مالی تحمیل شده به بیمه ها آنها به تعهدات مالی خود عمل نکرده، و طرح با مشکل جدی مواجه شد. علاوه بر آن، بیمه ها صرفاً بر درمان تمرکز کرده و به ارتقاء سلامت کمتر توجه کرده اند.

نکته دیگری که باید به آن توجه داشت این است که در مرحله اول میزان پرداختی مردم از ۳۷ درصد به ۸ درصد و در مرحله سوم به ۶ درصد کاهش یافت، اما در مرحله سوم با دو و نیم برابر شدن تعرفه ها، هر چند پرداختی نسبی مردم از ۸ درصد به ۶ درصد کاهش پیدا کرد اما پرداختی مطلق مردم افزایش پیدا کرد

دیگر مشکلات این طرح میتوان به اجبار پزشکان شاغل به تعطیلی مطب، پرداخت مستقیم یارانه درمان و مراجعه بی دلیل برخی افراد به مراکز درمانی، ممانعت از صدور پروانه مطب به پزشکان طرحی جدید، عدم رعایت سقف ساعت کاری برای پزشکان و پرستاران و عدم پرداخت به موقع کارانه کادر درمانی اشاره کرد (عابدی و همکاران، ۱۳۹۷: ۱۹۹-۲۱۲)

تلاش در جهت کاهش تحریم ها در راستای سیاست خارجی برجام

ایران بعد از انقلاب اسلامی سال ۵۷، به شکل های مختلف درگیر تحریم های اقتصادی شد که این تحریم ها در کنار مشکلات اقتصادی به جا مانده از دولت احمدی نژاد همزمان با شروع به کار دولت روحانی شرایط خاصی را برای اقتصاد ایران ایجاد کرده بد.

. میتوان اینگونه بیان کرد که تحریم ها از سه طریق بر اقتصاد ایران اثر گذاشته است :

۱. افزایش شدید نرخ ارز: به این صورت که افزایش نرخ ارز سبب افزایش قیمت کالاهای وارداتی مصرفی خانوار، قیمت مواد سرمایه ای و واسطه ای وارداتی برای بنگاهها شده است.

۲. ممنوعیت تجارت: بسیاری از کالاها در لیست تحریم ها قرار گرفتند و تبادلات بانکی دشوار شده بود.

۳. ممنوعیت نفتی: که این محدودیت که در کشور ما از اهمیت بالایی برخوردار است، به کاهش شدید صادرات نفت و درآمدهای نفتی منجر شده بود (رحمتی، و همکاران، ۱۳۹۵:

(۵۶۹-۵۹۴)

در نتیجه این تحریمها، مذاکرات جهت کاهش آنها، در دستور کار دولت قرار گرفت که در نهایت به امضای برجام انجامید. شروع مذاکرات و حصول توافق، تأثیر روانی و واقعی بر نرخ ارز و جلوگیری از بی ثباتی و نوسانات در بازار داشت. آزاد شدن بخشی از دارایی ایران یعنی چیزی در حدود ۵/۶ میلیارد دلار در پسابرجام کمک زیادی به دولت در تثبیت بازار ارز کرد. ثبات در بازار ارز تأثیر مثبتی بر سیاست های انضباط پولی دولت با هدف کنترل تورم به دنبال داشت و باعث شد تا دولت روند مهار و کنترل تورم را به خوبی اجرا کند. کاهش تورم نیز به نوبه خود این امکان را فراهم کرد تا دولت بتواند در جهت ایجاد تعادل بین نرخ سود بانکی و تورم حرکت کند. در هفته پایانی بهمن ماه، نرخ سود در جلسه شورای پول و اعتبار از ۲۰ درصد به ۱۸ درصد و نرخ سود کوتاه مدت به ۱۰ درصد رسید. بنابر این اقدام دولت در کاهش نرخ سود بین بانکی و نرخ سود سپرده ها نقش مهمی در کاهش هزینه پول و حرکت در جهت فراهم آوردن تسهیلات ارزان قیمت به خصوص برای فعالیت های تولیدی و کاهش عمق رکود داشته است. ثبات در بازار ارز و طلا و کاهش نرخ سود بانکی و همچنین رفت و آمد هیئت های خارجی، بر روی بازار سرمایه نیز موثر بوده است (شکوه، ۱۳۹۵). اجرای برجام و گشایش های ایجاد شده در حوزه های نفتی، بانکی و بیمه ای و سایر حوزه ها باعث شد دولت عملکرد قابل قبولی در کنترل نقدینگی و تورم داشته باشد (بامری، ۱۳۹۷: ۴۳)

در نهایت اما بدعهدی طرفهای برجام و خروج آمریکا از آن تمام خوشبینی های اولیه در مورد تأثیر برجام بر بهتر شدن اوضاع اقتصادی و نهایتاً عدالت اجتماعی را به یاس بدل کرده و تمامی مشکلات ایجاد شده قبل از توافق را به اقتصاد ایران بازگرداند به اعتراف کارشناسان تکیه دولت روحانی به این توافق برای اصلاح شرایط اقتصادی و بی عملی دولت در عرصه احیای اقتصاد داخلی عامل اصلی بازگشت شرایط نامناسب اقتصادی بعد از برعهدی های برجامی بود. با تحریم های جدید آمریکا بعد از روی کار آمدن ترامپ و افزایش دوباره قیمت دلار اقتصاد ایران شدیداً دچار تلاطم شد که سرایت این تلاطم در بخش های بازار مالی و بازار سهام بیش از سایر بخش ها قابل مشاهده بود (ساجدی، ۱۳۹۸: ۱۲۳-۱۵۵)

سیاستهای مسکن

با پایان یافتن دوران ریاست جمهوری محمود احمدی نژاد و روی کار آمدن حسن روحانی، طرح مسکن مهر نیز کنار گذاشته شد. سیاست های حوزه مسکن دولت یازدهم را می توان در چهار

برنامه زیر خلاصه کرد :

- مسکن حمایتی : دولت تدبیر و امید در نظر داشت که در قالب مسکن اجتماعی، ۷۰ هزار واحد مسکونی را بسازد و ساخت ۸۰ هزار واحد دیگر را نیز مراکز خیریه متقبل شوند، یعنی در مجموع سالانه ۱۵۰ هزار مسکن اجتماعی ساخته شود.
- مسکن اجتماعی : دولت تدبیر و امید در نظر داشت که در قالب این طرح، ۲۵۰ هزار واحد بسازد. همچنین در طرح ساماندهی سکونت‌گاه‌های غیررسمی نیز ساخت ۱۴۰ هزار واحد هدفگذاری گردید.
- بازار رهن ثانویه
- صندوق توسعه مسکن

بنابراین در مجموع وزارت راه برای ساخت ۵۴۰ هزار واحد مسکن هدفگذاری کرد (صادقی شاهدانی، م، ۱۳۹۴).

اگر خواسته شود عملکرد دولت روحانی را که از ابتدا به پروژه مهم مسکن مهر متقد بود و آنرا ناکارآمد توصیف می کرد و قرار بود با رفع نواقص آن و اجرای پروژه جایگزین مسکن اجتماعی و حمایتی مشکل اقشار ضعیفتر جامعه را حل کند با بررسی عملکرد وزارت راه و شهرسازی در طول سال های ریاست جمهوری روحانی باید گفت در پایان دولت روحانی موفقیت ها و دست آوردهای قبلی مسکن مهر برای بسیاری از مردم حتی آرزو شده و نگاه حسرت را بر دل جوانان و اقشار ضعیفتر جامعه بر جای گذاشت. روحانی که در ابتدای ورود خود به کارزار انتخابات ریاست جمهوری گفته بود: اصل تامین مسکن ارزان برای جامعه مخصوصا نسل جوان از برنامه های دولت تدبیر و امید است و به افزایش قیمت بازار مسکن انتقاد کرده و معتقد بود طرح مسکن مهر با مشکلاتی مواجه است و رفع نواقص مسکن مهر و طرح هایی برای جایگزینی مسکن مهر راه حل آنست، در نهایت در جایی ایستاد که کم سابقه ترین میزان تلاطم و آشفتگی بر بازار مسکن کشور حاکم شده و بیشتر از هر کس اقشار کم درآمد جامعه را با مخاطرات جدی روبرو ساخت. مخاطراتی که گویا حتی شعارهایی مانند مالیات خانه های خالی، تعیین سقف اجاره بها و نظارت بر بازار مسکن دیگر حتی قدرت حداقل تاثیر بر بازار آشفته روانی و واقعی این بخش را نداشت و تعیین لحظه ای قیمتها قید هر آنچه انصاف و عدالت است را نیز حتی بین روابط مالک- مستأجر زد

مداخله دولت در نرخ ارز و افزایش قیمت دلار و کاهش شدید ارزش پول ملی

در ماههای پایانی سال ۱۳۹۶ و نیز از ابتدای سال ۱۳۹۷ بازار ارز کشور با تلاطمات قابل توجهی همراه بود و نرخ ارز در بازار آزاد طی سه ماهه منتهی به ۲۰ فروردین ماه ۱۳۹۷، بیش از ۳۰ درصد افزایش یافت و به نزدیک ۶۰۰۰ تومان رسید در این تاریخ دولت سیاست تک نرخی کردن نرخ ارز ۴۲۰۰ تومان برای هر دلار را اتخاذ کرد و هرگونه معامله در بازار آزاد را مصداق قاچاق دانست و تلاش کرد با آن مبارزه کند. با وجود این در اواخر خردادماه نرخ ارز بازار آزاد به حدود ۹۰ تومان رسید. را باید در دو دسته عوامل زمینه ای و تشدید کننده پیگیری کرد. مهمترین عامل زمینه ای که در طول سالیان گذشته ایجاد شده و کشور را در همه زمینه ها آسیب پذیر کرده است عبارت است از رشد افسار گسیخته نقدینگی؛ اما عواملی که به تشدید افزایش نرخ ارز منجر شدند براساس روند، تاریخی عبارتند از: افزایش شدید خروج سرمایه به واسطه نااطمینانی در فضای اقتصادی کشور بعد از خروج از برجام ایجاد محدودیتهای جدید در مسیرهای نقل و انتقال ارزی کشور و خروج آمریکا از برجام در ۱۸ اردیبهشت ماه و آغاز دوران جدید تحریم های یکجانبه این کشور در دو مقطع ۱۵ مردادماه پایان دوره ۹۰ روزه و ۱۳ آبانماه ۱۳۹۷ پایان) دوره ۱۸۰ روزه کاهش چشمگیر عرضه ارز مداخله ای در بازار توسط بانک مرکزی پس از ۲۰ فروردین ماه و کاهش عرضه ارز حاصل از صادرات توسط صادر کنندگان غیرنفتی به علت تکلیف به فروش به نرخ ۴۲۰۰ تومان و امنیتی شدن بازار آزاد ارز به علت قاچاق اعلام شدن آن. (مرکز پژوهشهای مجلس، ۱۳۹۷: ۳-۴)

علی رغم تاثیر غیر قابل انکار خروج آمریکا از برجام بر کاهش ارزش پول ملی نمی توان این موضوع را تنها علت این اتفاق دانست. سیاستهای نئولیبرالی دولت مستقر و مداخلات این دولت در بازار ارز و عدم مقابله با فساد و رانت بازی در این بازار موارد دیگری است که موجب شد با بالا رفتن قیمت ارز تورم از کنترل خارج شده و اقشار ضعیف جامعه را تحت تاثیر خود قرار دهد و عدالت را در محاق فراموشی فروبرد.

اختصاص ارز دولتی برای کالاهای اساسی

این سیاست با هدف ممانعت از گرانی کالاهای اساسی در نتیجه افزایش قیمت ارز، اتخاذ شد تا به این وسیله از تورم کالاهای اساسی جلوگیری شود. هدف اصلی از اجرای این سیاست، کنترل نوسانات بازار داخلی، جلوگیری از افزایش قیمت کالاهای اساسی، کاهش نرخ تورم کشور و همچنین جبران رفاه از دست رفته خانوارها بود. برخی اتخاذ این سیاست را با توجه به وقوع

تلاطمات ارزی و تشدید تحریم های آمریکا اجتناب ناپذیر می دانستند و بعضی دیگر، تحمیل هزینه های هنگفت به ذخایر ارزی، فسادزا بودن و آسیب به تولیدات داخلی را به عنوان تبعات این سیاست لیست کرده و معتقد بودند که این سیاست قادر نخواهد بود تا به هدف غایی خود، یعنی کاهش نوسانات و کنترل رشد قیمت محصولات در بازار، دست یابد (طاهری و همکاران، ۱۴۰۰: ۲۸۱-۳۱۱) سیاست اختصاص ارز ترجیحی به واردات کالاهای اساسی که از ابتدای سال ۱۳۹۷ پیگیری شده و در مردادماه ۱۳۹۷ با معرفی ۲۵ قلم کالا به عنوان کالاهای اساسی، ارز با نرخ ترجیحی تنها برای واردات این ۲۵ قلم کالا اختصاص داده شد. هرچند هدف از اجرای این سیاست، ثبات قیمت کالاهای اساسی در بازار بود، اما افزایش قابل توجه قیمت کالاهای اساسی در بازار باعث شد تا این سیاست از اهداف خود باز ماند. علاوه بر عدم تأمین کامل اهداف این طرح، یعنی ثبات قیمت کالاهای اساسی، معایب بسیار دیگری نیز متوجه این سیاست بود که میتوان به موارد زیر اشاره کرد:

- گسترش فساد و رانت جویی.
- افزایش شدید تقاضا برای این کالاها به واسطه رانت زیادی که در پی دارد که در نتیجه سبب افزایش واردات این دسته از کالا نسبت به مدت مشابه سال قبل شد.
- تضعیف تولید ملی یکی دیگر از پیامدهای منفی این سیاست بود. (کاوایی و همکاران،

(۱: ۱۳۹۸)

افزایش قیمت بنزین

دولت روحانی به شکل آشکاری در ماجرای گرانی ناگهانی بنزین از سیاست شوک درمانی بهره گرفت. این سیاست که سیاستی نتولیرالی است به طور طبیعی ضداعدالت بوده و طبقات ضعیف جامعه را تحت تاثیر قرار می دهد. این تصمیم ناگهانی تاثیر اجتماعی منفی در جامعه گذاشته و با ایجاد جو روانی سنگین سبب ایجاد اعتراضات اجتماعی و هزینه های جانی مالی فراوانی شد اما این تنها هزینه ای نبود که مردم به دلیل این تصمیم ناگهانی می پرداختند این تصمیم سبب افزایش تورم شده و ضربه سنگینی به اقتصاد طبقات ضعیف جامعه وارد آورد

به طور کلی می توان گفت که افزایش قیمت انرژی دو گونه اثر تورمی بدنبال دارد به این صورت که از یک طرف مستقیماً هزینه انرژی خانوارها را افزایش می دهد و از طرف دیگر باعث افزایش هزینه تولید کالاها و خدمات در بخش های تولیدی می شود که این امر به نوبه خود به

صورت یک موج تورمی سایر هزینه های مصرفی خانوارها را افزایش می دهد. اصلاح یارانه و قیمت انرژی، با توجه به نوع حامل ها در مصرف نهایی با واسطه ای می تواند در تغییر سطح عمومی قیمت ها مؤثر باشد. با افزایش قیمت انرژی در مرحله اول قیمت نسبی این کالاهای یارانه ای نسبت به سایر کالاها افزایش می یابد و چون برخی از این حامل ها به طور مستقیم در سبد مصرفی خانوارها جای دارند به طور مستقیم شاخص قیمت مصرف کننده را افزایش می دهند. برخی دیگر از این کالاها که به عنوان کالای واسطه ای برای بنگاه های اقتصادی عمل می کنند اصلاح قیمت آنها شاخص قیمت تولید کننده را افزایش می دهند. بنابر این نوع حامل های انرژی از یک طرف و اثرات مستقیم و غیر مستقیم آنها بر سطح عمومی قیمت ها موضوعی است که در خصوص آثار تورمی قابل توجه می باشد (سعادت، ۱۳۹۵: ۸۵-۱۰۴)

سیاست های سرمایه ای بازار سرمایه و بحران بورس

یکی از عوامل مهمی که باعث اتخاذ تصمیمات غیر منطقی و غیرعقلانی از سوی سرمایه گذاران در اوراق بهادار میگردد، احساسات و حالتهای درونی آنها میباشد. به این معنی که افراد به صورت طبیعی هنگام اخذ تصمیمات روزانه در زمینه های مختلف، کم و بیش در معرض احساسات و حالت درونی خود قرار دارند. هرچند تأثیرپذیری تصمیمات مالی از احساسات تا حدی عادی به حساب می آید، اما گاهی مواقع به دلایلی از قبیل؛ ترس، هیجان، این تأثیرپذیری بیش از حد معمول شده و در نتیجه، تصمیمات حالت غیرعقلانی به خود میگیرند. تصمیمات افراد از جمله تصمیمات مالی در طیفی از عقلانیت و احساس در نوسان بوده و برحسب شرایط میتواند به یکی از دو سر این طیف متمایل شود. تصمیماتی که بیش از حد متأثر از احساس باشند، تصمیمات احساسی نامیده میشوند و نتایج حاصل از آنها میتواند برخی مواقع گمراه کننده و مخرب باشد. (سعیدی و فرهنگیان، ۱۳۹۴: ۱۷۱-۱۹۹)

دعوت روحانی به سپردن دارایی ها به بورس در حالی که بورس نه به شکلی واقعی که بر اثر سفته بازی شرکت های دولتی در حال رشد بود سرمایه داران خرد و مردم عادی را تحریک به سرمایه گذاری در بورس نموده و در نهایت با ترکیدن حباب آن بحران از دست رفتن دارایی های مردم ایجاد شد

بازارهای مالی در کنار بازارهای پولی به تجهیز و تخصیص بهینه منابع و در نتیجه به افزایش تولید اشتغال و رفاه کمک میکنند اما سفته بازی غیر طبیعی به کارایی این بازارها میرساند سفته بازی

غیر طبیعی در بازار سهام موجب افزایش خطر عدم اطمینان نوسانات قیمت و افزایش فاصله میان ارزش بازاری و ارزش ذاتی سهام میشود و از تخصیص بهینه و کارای وجوه به مولدترین بنگاه ها باز میدارد. سفته بازی غیر طبیعی بازار، پرنوسان پیش بینی را دشوار و قدرت تصمیم گیری و برنامه ریزی را تضعیف می کند. سفته بازی غیر طبیعی، علت غیر طبیعی تغییرات قیمت است و بازار را از تعادل خارج را می سازد. سفته بازی، غیر طبیعی با شکل گیری حباب قیمت و پیامدهای مخرب آن همراه است (رستمی، ۱۳۹۸: ۱۷۱-۱۹۹)

در واقع بنا به نظر کارشناسان دولت روحانی با نوسان گیری از بورس با کاستن از دارایی های مردم اقدام به تامین مالی دولت نمود

سیاستهای دولت روحانی در مقابل کرونا

شیوع ویروس کرونا در ایران نیز تاثیر بسیاری بر اقتصاد داخلی داشت به باور کارشناسان اقتصادی در ایران، داستان کمی پیچیده تر بود، زیرا علاوه بر آسیبهای اقتصاد جهانی، اقتصاد ایران به دلیل وابستگی به نفت، تحریمهای بین المللی، رشد منفی اقتصاد، تورم بالا و... آسیبهای بیشتری را شاهد بود. اقتصاد ایران فشارهای دوگانه تحریم و تبعات ویروس کرونا را توأمان تجربه کرد، در تحلیل بخش حقیقی اقتصاد ایران توسط مرکز پژوهش های مجلس (دفتر مطالعات اقتصادی شماره 17306 آذر ۹۹) آمده است: اقتصاد ایران در حالی با معضل کرونا مواجه شده که متغیرهای اقتصاد کلان وضعیت مناسبی را نشان نمیدادند. براساس اعلام مرکز آمار ایران رشد اقتصادی در ۹ ماهه نخست سال ۱۳۹۸، در حدود منفی ۶٫۷ درصد و رشد اقتصادی بدون نفت نیز تقریباً صفر بوده است. همچنین، نرخ تورم نقطه به نقطه نیز در پایان بهمن ماه ۲۵ درصد بوده است. از سوی دیگر دولت به لحاظ منابع در تنگنا قرار داشت و کسری بودجه دولت یکی از معضلات مهم اقتصاد ایران برای سال ۱۳۹۹ بود.. از بین رفتن برخی از مشاغل و یا کاهش شدید درآمد در برخی از بخشها باعث کاهش رشد اقتصادی شد. شوک ناشی از کرونا، اقتصاد را هم با شوک عرضه و هم با شوک تقاضا مواجه ساخت (طاهری (طاهری نمهیل، ۱۳۹۹: ۱۷۰-۱۸۱)

دولت دوازدهم با هدف کاستن از تاثیر بحران بر مردم اقداماتی مثل اختصاص وام یک میلیونی کرونا و کمکهای معیشتی به خانواده های آسیب دیده انجام داد اما حجم این کمک های به اندازه ای نبود که بتواند تاثیر زیادی بر حل آسیب های ایجاد شده بگذارد.

اثرات سیاستها و شرایطی اقتصادی بر حوزه عدالت اجتماعی

با توجه به مطالب بیان شده میتوان در تحلیل و ارزیابی تحقق اهداف عدالت اجتماعی و سیاستهای اقتصادی در دوره هشت ساله ریاست جمهوری حسن روحانی، به موارد زیر اشاره کرد:

• افزایش نرخ بیکاری

روحانی در سال ۱۳۹۲ وعده حل مشکل بیکاری حتی طی دو ماه اول دولت خود را داد اما می توان گفت ضعیف ترین عملکرد را بر جای گذاشته است. دولت هشت ساله روحانی تا پایان زمستان ۹۹ به طور خالص توانسته ۹۶۳ هزار شغل ایجاد کند. نرخ بیکاری جوانان ۱۵ تا ۲۴ سال در هشت سال دولت روحانی به ۲۳ و شش دهم درصد نسبت به دولت قبل افزایش یافت. در دولت روحانی ۲۶ درصد جوانان ۱۵ تا ۲۴ سال بیکار بودند. البته بطور کلی نرخ بیکاری از ۱۰ و چهار دهم به ۹ و شش دهم درصد رسیده که دلیل آن، کاهش نرخ مشارکت اقتصادی است. متوسط نرخ مشارکت اقتصادی (جمعیت فعال کشور) در دولت قبل ۴۳ درصد بود که در دولت روحانی به ۴۲ و شش دهم درصد کاهش یافته است. (خبرگزاری تسنیم، خرداد ۱۴۰۰)

• افزایش نرخ تورم

یکی از شاخص های ارزیابی عملکرد اقتصادی دولت روحانی، شاخص بهای کالاها و خدمات مصرفی (CPI) است که معیار سنجش تغییرات قیمت کالاها و خدماتی می باشد که توسط خانوارهای شهرنشین ایرانی به مصرف می رسد. این شاخص به عنوان وسیله ای برای اندازه گیری سطح عمومی قیمت کالاها و خدمات مورد مصرف خانوارها، یکی از بهترین معیارهای سنجش تغییر قدرت خرید پول داخل کشور به شمار می رود. (بانک مرکزی جمهوری اسلامی). همانطور که در جدول زیر ملاحظه می شود دولت روحانی امور مملکت را به لحاظ اقتصادی با نرخ تورم ۳۰،۵ در پایان سال ۱۳۹۱ و در اوایل سال ۱۳۹۲ از دولت احمدی نژاد تحویل گرفت اما این نرخ تورم علی رغم کاهشی شدن در دوره اول دولت روحانی در سال ۱۳۹۷ به ۳۱،۲ و در سال ۱۳۹۸ به ۴۱،۲ افزایش یافت. (نودیجه و همکاران، ۱۴۰۰: ۶۱-۷۳)

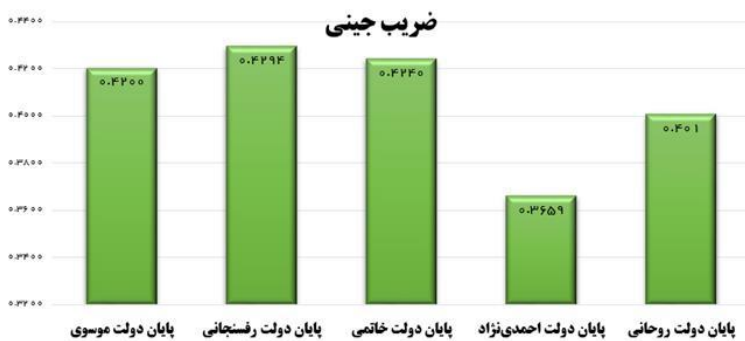
جدول (۱) نرخ تورم و شاخص سالانه (۱۳۹۱-۱۳۹۸)

نرخ تورم	شاخص بهای کالا و خدمات مصرفی	سال
۳۰.۵	۵۲.۶۳۵	۱۳۹۱
۳۴.۷	۷۰.۹۱۶	۱۳۹۲
۱۵.۶	۸۱.۹۴۸	۱۳۹۳
۱۱.۹	۹۱.۷۱۴	۱۳۹۴
۹.۰	۱۰۰.۰	۱۳۹۵
۹.۶	۱۰۹.۶	۱۳۹۶
۳۱.۳	۱۴۳.۸	۱۳۹۷
۴۱.۲	۲۰۳.۱۵	۱۳۹۸

منبع: بانک مرکزی جمهوری اسلامی

• افزایش ضریب جینی

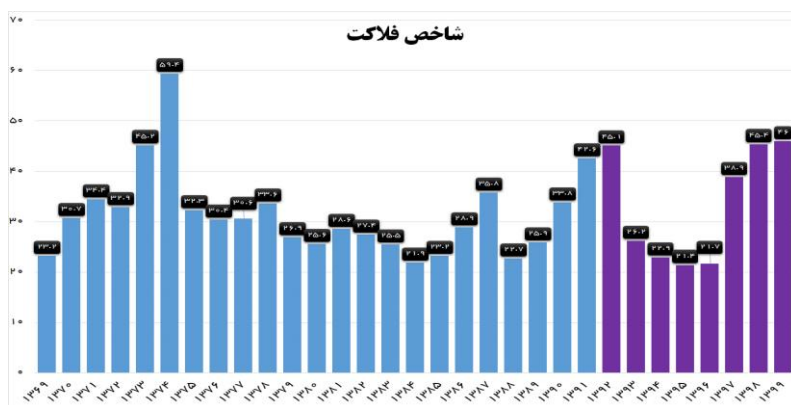
ضریب جینی از شاخص‌های مهم اندازه‌گیری نابرابری توزیع درآمد می‌باشد و اندازه آن بین صفر (معرف جامعه‌ای با برابری کامل توزیع درآمد) و یک (نمایانگر عدم برابری توزیع درآمد در جامعه) تغییر می‌کند. شاخص ضریب جینی در دولت روحانی به شدت افزایش یافت. بر اساس گزارش مرکز آمار، شاخص‌های توزیع درآمد در دولت روحانی به بدترین وضعیت خود رسیده و فقرا فقیرتر و مرفهان پولدارتر شدند. بر اساس گزارش مرکز آمار شاخص ضریب جینی که در پایان دولت احمدی‌نژاد به ۰/۳۶۶ و واحد کاهش یافته بود در دولت روحانی به ۰/۴۰۱ واحد افزایش یافت. در نتیجه در ۸ سال عملکرد دولت روحانی نابرابری توزیع درآمد به شدت زیاد شد. (سایت خبری مشرق نیوز، مرداد ۱۴۰۰)

منبع: مرکز آمار

• افزایش شاخص فلاکت

شاخص فلاکت که از مجموع نرخ تورم و بیکاری به دست می‌آید، در سال ۱۳۹۹ به بالاترین رقم در ۲۵ دهه گذشته افزایش یافت. بر این اساس، دهه ۹۰ شاهد بالاترین وضعیت فلاکت در کشور بودیم. بالا رفتن نرخ بیکاری و نرخ تورم در یک کشور تبعات اقتصادی و اجتماعی غیرقابل اجتنابی خواهد داشت، یعنی فاجعه‌ای که در دولت روحانی رخ داده است. نرخ شاخص فلاکت در سال ۱۳۹۹ به بالاترین رقم خود رسید. اگر آمار نرخ بیکاری بر مبنای داده‌های صندوق بین‌المللی پول را مبنای قرار دهیم، بالاترین شاخص فلاکت در ایران به سال ۱۳۷۴ مربوط می‌شود زیرا در آن سال نرخ تورم به ۴۹٫۴ درصد و نرخ بیکاری به ۱۰ درصد رسید؛ بنابراین شاخص فلاکت در سال ۱۳۷۴ بالغ بر ۵۹٫۴ درصد بود. از این رو می‌توان گفت که دولت رفسنجانی بالاترین رکورد شاخص فلاکت را در اختیار دارد و اکنون رتبه دوم در اختیار دولت روحانی قرار گرفته است. سایت خبری مشرق نیوز، اردیبهشت ۱۴۰۰)

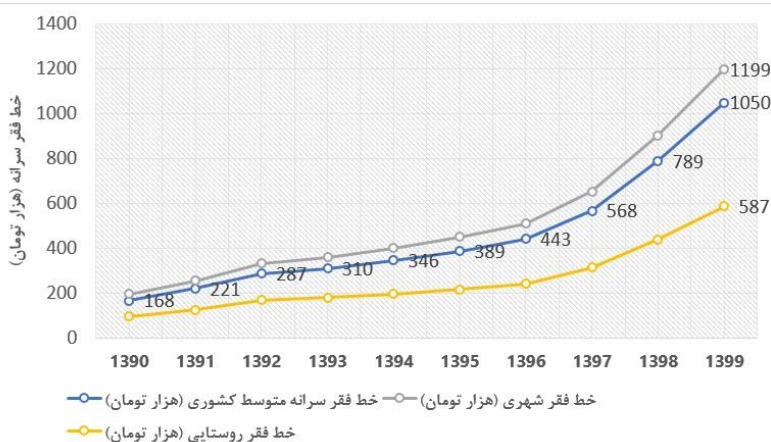

منبع: مشرق نیوز ۱۴۰۰

• افزایش خط فقر

برآورد خط فقر متوسط کشوری برای سال ۱۳۹۹، یک میلیون و ۲۵۴ هزار تومان به صورت سرانه بوده که نسبت به خط فقر سال ۱۳۹۸ رشد ۳۸ درصدی داشته است. خط فقر سرانه به معنای میزان خط فقر برای خانواده‌های یک‌نفره است. تورم بالای بخش خوراکی‌ها و آشامیدنی‌ها و همچنین بخش مسکن در سال ۱۳۹۹ که عمده هزینه‌های خانوار فقیر را تشکیل می‌داد، از دلایل اصلی این افزایش است. از آنجایی که متوسط کشوری تعداد هر خانوار در سال ۱۳۹۸، ۳/۲۴ بوده، با ضرب خط فقر سرانه در بعد خانوار می‌توان به خط فقر در خانواده‌های سه یا چهارنفره نیز دست

یافت. خط فقر در سال ۱۳۹۹ برای خانوار سه نفره، ۲ میلیون و ۷۵۸ هزار تومان و برای خانواده چهار نفره، ۳ میلیون و ۳۸۵ هزار تومان برآورد شده است. داده‌های شاپرک نشان می‌دهد که سهم هزینه‌های خوراک از کل هزینه‌های خانوار (به‌عنوان یک شاخص رفاهی که هرچه کمتر باشد به معنای رفاه بیشتر است) در سال ۱۳۹۹ افزایش یافته است، به طوری که سهم خوراکی‌ها و آشامیدنی‌ها از کل هزینه‌ها در سال ۱۳۹۹ به ۲۳/۴ درصد رسیده که نسبت به سال ۱۳۹۸ که ۲۲/۱ درصد بود، افزایش داشته و این موضوع نشان‌دهنده کاهش سطح رفاه خانوار است. همچنین سهم هزینه‌های خوراک خانوارهای فقیر و غیرفقیر همواره در سال‌های مختلف، تفاوت معناداری با یکدیگر داشته است. طی سال‌های ۱۳۹۶، ۱۳۹۷ و ۱۳۹۸ تفاوت بین سهم خوراک خانوارهای فقیر و غیرفقیر به ۴ درصد رسیده است. بر همین اساس استان سیستان و بلوچستان از نظر میزان فقر نسبت به بقیه استان‌ها وضعیت بهنجاری دارد. این در حالی است که تهران بهترین وضعیت را در زمینه میزان فقر دارد. در همین زمینه، محروم‌ترین شهرستان‌ها نیز گزارش شده‌اند. در بین ۲۰ شهرستان محروم ایران، ۱۱ شهرستان در استان سیستان و بلوچستان قرار دارند. همچنین سه شهرستان استان کرمان در جرگه ۲۰ شهرستان محروم قرار گرفته‌اند. (روزنامه دنیای اقتصاد، مرداد ۱۴۰۰)

منبع: اقتصاد نیوز ۱۴۰۱/۱/۱۲

• کاهش تولید ناخالص داخلی

آنچه که از گزارشات معتبر نتیجه میشود این است که در دوره دولت یازدهم و دوازدهم، تولید ناخالص داخلی دچار افت شده است. به نقل از صندوق بین المللی پول، بر اساس آمارهای ارائه شده

توسط این نهاد بین المللی، سرانه تولید ناخالص داخلی ایران در پایان سال ۲۰۱۴، حدود بیش از یک سال از روی کار آمدن دولت یازدهم، ۵۲۹۰ دلار به ازای هر شهروند ایرانی بوده است. بر اساس این آمار، این شاخص اقتصادی در سال ۲۰۱۵ کاهش شدیدی را تجربه کرد و به ۴۷۱۰ دلار رسید. آمار صندوق بین المللی پول نشان می دهد سرانه تولید ناخالص داخلی ایران در سال ۲۰۱۶ نیز همچنان روندی نزولی را تجربه کرده و به ۴۶۸۰ دلار به ازای هر ایرانی کاهش یافته است. این صندوق خود اعلام کرد این شاخص مهم اقتصادی در سال ۲۰۱۷ در ایران باز هم به روند کاهشی خود ادامه داده و به ۴۵۳۰ دلار به ازای هر ایرانی نزول کرد. با در نظر گرفتن این آمار می توان نتیجه گرفت، با روی کار آمدن دولت یازدهم، سرانه تولید ناخالص هر ایران تا پایان سال ۲۰۱۷ به طور متوسط ۱۵ درصد کاهش یافته است و این به دلیل سیاست های ضد تولید در این دولت بوده است (حاجیلو، ۱۳۹۶: ۹۷-۱۱۴)

• بالا بردن پایه پولی

آنچه که مشخص است این است که پایه پولی اصلی ترین عامل تاثیرگذار بر نقدینگی و در نهایت بر شاخص تورم است. خالص دارایی های خارجی بانک مرکزی، مطالبات بانک مرکزی از دولت، مطالبات بانک مرکزی از بانک ها و سایر اقلام بانک مرکزی چهار اقلام تشکیل دهنده پایه پولی است که هر یک بسته به شرایط اقتصادی و سیاست های دولت سهمی در رشد پایه پولی برعهده دارند. حجم پایه پولی در اقتصاد ایران از ۹۵ هزار میلیارد تومان در ابتدای دولت نخست روحانی به بالغ بر ۵۰۰ هزار میلیارد تومان در پایان خرداد ۱۴۰۰ رسید، این افزایش بیش از ۴۰۰ درصد بود. همچنین بررسی ها نشان می دهد رشد این متغیر پولی در سه سال پایانی ریاست جمهوری روحانی به نسبت ۵ سال نخست ریاست جمهوری وی، نخست اختلاف چشم گیری داشته است. رشد این متغیر تورم ساز در دولت نخست حسن روحانی حدود ۹۴,۴ درصد بر آورد می شود. دولت دوازدهم را از نظر افزایش در پایه پولی کاملاً می توان جدا از دولت یازدهم دانست. حجم کل پایه پولی در اقتصاد ایران در دولت دوم روحانی با ۳۱۴ افزایش نسبت به پایان دولت یازدهم، مرز ۵۰۰ هزار میلیارد تومان را رد کرده است. بر این اساس رشد پایه پولی در دولت دوم روحانی ۱۶۸,۹ درصد بوده است (روزنامه ایران، فروردین ۱۴۰۱)

نتیجه گیری:

شعارها و عملکرد دولت روحانی بر خلاف احمدی نژاد بر مبنای برقراری عدالت نبود و ادعای برقراری عدالت اجتماعی به شکل واضح در این شعارها نبود. روحانی براساس اتفاقاتی که به خصوص در سالهای آخر دولت احمدی نژاد رخ داده و سبب بهم ریختگی شرایط اقتصادی، بالا رفتن نرخ ارز، افزایش نابرابری ها و تورم افسارگسیخته شده بود به جای عدالت تدبیر و امید را مبنای سیاستهای خود معرفی نمود اما در نهایتا این بار هم بعد از گذشت هشت سال هیچگونه تغییر و تحولی در شاخص های عدالت در این دولت نیز رخ نداد

برجام و حواشی آن سبب شد که دولت اول و دوم روحانی با یکدیگر متفاوت باشند به همین دلیل است که نمی توان این دو دولت را در کنار یکدیگر مورد بررسی قرار داد در دولت اول تنها هدف و برنامه عملی امضای برجام و استفاده از مزایای اقتصادی آن بود هدفی که در ابتدای امضای برجام تاحدی محقق شده و با وجود سیاست های نئولیبرالی تا حدی توانست شاخص های عدالت را بهبود بخشد اما بدعهدی طرف های غربی و به خصوص آمریکایی ها تمامی این دستاوردهای ظاهری را از بین برد از سوی دیگر به دلیل اینکه این دولت برنامه عملی برای اصلاح اقتصادی جز برجام نداشت شرایط به تدریج بدتر شد در دولت دوم روند سقوط اقتصادی و به طبع شاخص های عدالت همچنان ادامه یافته و در نهایت شیوع بیماری کرونا و افزایش تحریمها بر وخامت اوضاع افزود با توجه به آنچه گفته شد می توان نتیجه گرفت که اگر این دولت برنامه ای بدون اتکا به عوامل خارجی و بر اساس هدف عدالت اجتماعی طرح ریزی کرده و به اجرا می گذاشت می توانست شرایط اقتصادی را با وضعیت بهتری به دولت بعد تحویل دهد.

کتابنامه

۱. امجدی، ح. (۱۳۹۹). "تحلیل مقایسه‌ای سیاست اجتماعی-رفاهی دولت‌های پایداری و تدبیر و امید در حوزه مسکن." *فصلنامه پژوهش‌های جامعه‌شناختی*. دوره ۱۴، ش ۴، ۹۵-۱۱۶.
۲. اقتصاد نیوز. (۱۴۰۰). "سرعت چاپ پول در دولت روحانی." ۲مهر.
۳. ایرنا. (۱۴۰۱). "کاهش ارزش پول ملی و رشد ۷۳۸ درصدی نرخ دلار طی ۸ سال گذشته." ۱۸ فروردین.
۴. امیری، ف و دیگران. (۱۳۹۹). "بررسی آثار نوسانات نرخ ارز بر ارزش افزوده در زیربخش‌های اقتصاد ایران." *فصلنامه مطالعات اقتصادی کاربردی ایران*. دوره ۱۰، ش ۳۹، ۲۴۷-۲۶۷، پاییز.
۵. برادران، م و دیگران. (۱۳۹۸). "دولت و سیاست‌گذاری مسکن در ایران بعد از انقلاب اسلامی." *فصلنامه برنامه‌ریزی رفاه و توسعه اجتماعی*. دوره ۱۱، ش ۳۸، ۱۷۹-۲۱۸.
۶. بامری، م. (۱۳۹۷). "برجام و تأثیرات آن بر مناسبات اقتصادی جمهوری اسلامی ایران." *ماهنامه پژوهش ملل*. دوره خرداد. ش ۳۰، ۴۳.
۷. بشیریه، ح. (۱۳۸۲). "دیی‌اچه‌ای بر فلسفه عدالت." *ماهنامه نقد*. دوره اسفند. شماره اول، ۱۱، اسفند.
۸. تقوی، م. (۱۳۹۳). "هدفمندی یارانه‌ها محصول تفکر لیبرالی، ماهنامه بازار سرمایه." دوره فروردین و اردیبهشت. شماره ۴۹ و ۵۰، ۷۵.
۹. توسلی، ح. (۱۳۷۶). "مبنای عدالت در نظریه جان رالز." *ماهنامه نقد و نظر*. دوره ۳، ش ۱۰-۱۱، ۱۲۲-۱۴۹ فروردین.
۱۰. حاجیلو، محمد حسین. (۱۳۹۶). "بررسی تطبیقی سیاست‌های پس از جنگ تحمیلی در شاخصه‌های خصوصی‌سازی و ادغام در اقتصاد جهانی." *فصلنامه رهیافت انقلاب اسلامی*. شماره ۴۱، زمستان.
۱۱. خبرگزاری تسنیم. (۱۴۰۰). *کارنامه ۸ ساله دولت به روایت ۱۰ شاخص مهم اقتصادی*. ۴ خرداد.
۱۲. خبرگزاری مهر. (۱۴۰۰). *کارنامه ۸ ساله دولت به روایت ۱۰ شاخص مهم اقتصادی*. ۴ خرداد.
۱۳. رحمتی، م. (۱۳۹۵). "بررسی اثر تحریم بر اقتصاد ایران در رکود ۱۳۹۲-۱۳۹۱." *فصلنامه تحقیقات اقتصادی*. دوره ۵۱، ش ۳، ۵۶۹-۵۹۴.
۱۴. روزنامه ایران. (۱۴۰۱). "«ایران» دلایل رشد پایه پولی در دولت قبل را بررسی کرد: نصب ماشین چاپ پول در بانک‌ها." ۳۰ فروردین.

۱۵. روزنامه دنیای اقتصاد.(۱۴۰۰). "نمای نزدیک از «خط فقر»". ۳۰ مرداد.
۱۶. روزنامه گسترش.(۱۴۰۰). "سقوز تاریخی بورس با سیگنال روحانی". ۲ خرداد.
۱۷. رستمی، م. (۱۳۹۹). "تبیین چالش های سفته بازی غیر طبیعی در بازار سهام و عدم جواز آن از منظر اقتصاد و با رویکردی به اسلام". *دوفصلنامه علمی مطالعات اقتصاد اسلامی*. دوره ۱۲، ش ۲، ۱۹۹-۱۷۱.
۱۸. ساجدی، ا. (۱۳۹۸). "خروج آمریکا از برجام و تلاطم در اقتصاد ایران". *فصلنامه مطالعات روابط بین الملل*. دوره ۱۲، ش ۶، ۱۲۳-۱۵۵، تابستان.
۱۹. سعیدی، ع و فرهانیان، ج. (۱۳۹۴). *مبانی اقتصاد و مالی رفتاری*. چاپ اول. تهران، انتشارات بورس.
۲۰. شکوه، ح. (۱۳۹۵). "برجام فرصت ها موانع و الزامات". *ماهنامه دیده بان امنیت ملی*. ش ۵۰، ۴۵-۵۰، خرداد.
۲۱. صادقی شاهدانی، م و همکاران. (۱۳۹۴). "عملکرد دولت های پس از انقلاب اسلامی در حوزه مسکن با تاکید بر مدیریت جهادی". *همایش دوسالانه اقتصاد اسلامی*.
۲۲. طاهری ریکنده، ع و همکاران. (۱۴۰۰). "یارانه ارز ترجیحی و تاثیر آن بر کنترل قیمت کالای اساسی". *فصلنامه علمی مطالعات اقتصادی کاربردی ایران*. دوره ۱۰، ش ۴۰، ۲۸۱-۳۱۱، زمستان.
۲۳. طاهری نمهیل، ا. (۱۳۹۹). "بررسی پیامدهای ویروس کرونا بر اقتصاد ایران و جهان". *فصلنامه حکمرانی متعالی*، ش دوم، دوره اول، ۱۷۱-۱۸۱ تابستان.
۲۴. عابدی، ق و دیگران. (۱۳۹۷). "تحلیلی بر استقرار طرح تحول سلامت در حوزه بهداشت". *فصلنامه دانشگاه علوم پزشکی مازندران*. دوره ۲۸، ش ۱۶۶، ۱۹۹-۲۱۲، آبان.
۲۵. عزتی، م و دیگران. (۱۳۹۵). "اثر تبعیض اقتصادی بر بیکاری". *فصلنامه سیاستهای راهبردی و کلان*. دوره ۴، ش ۱۳، ۶۴-۴۱، بهار.
۲۶. عاقبتی، آ. (۱۴۰۰). "در آمدی بر آغاز و انجام دولت تدبیر و امید (۱۳۹۲-۱۴۰۰)". *پژوهشگاه تحقیقات راهبردی مجمع تشخیص مصلحت نظام*. ۲۱ مرداد.
۲۷. غنی نژاد، موسی. (۱۳۸۱). *درباره هایک*. ج اول. چاپ اول. تهران: نشر نگاه معاصر
۲۸. فریدمن، م؛ رشیدی، غ. (۱۳۹۵). *سرمایه داری و آزادی*. چاپ ۹. تهران، نشرنی.

۲۹. قمری فرزاد. (۱۳۹۴). "مدیریت تحریم های اقتصادی با تاکید بر اقتصاد مقاومتی." *اولین کنفرانس مدیریت و کارآفرینی در شرایط اقتصاد مقاومتی*، ۱۵ خرداد، دوره اول.
۳۰. کاویانی، زهرا و دیگران. (۱۳۹۸). "سیاست حمایتی جایگزین ارز ترجیحی، معاونت پژوهش های اقتصادی." *مرکز پژوهش های مجلس*. شماره مسلسل ۱۶۴۳۰، اردیبهشت.
۳۱. کاپالدی، ن. (۱۳۸۳). *بتنام، میل و مکتب فایده گرایی*. (محمد بقایی). چاپ اول. تهران، نشر اقبال.
۳۲. مسعود، سعادت مهر. (۱۳۹۵). "تاثیر افزایش قیمت بنزین و گازوئیل بر نرخ تورم در ایران." *فصلنامه پژوهش های سیاستگذاری و برنامه ریزی انرژی*. دوره ۲، ش ۳، ۸۵-۱۰۴، پاییز.
۳۳. مختاری پیام، م. (۱۳۹۴). "تاثیر برنامه تحول سلامت بر کارایی و اثربخشی." *گاهنامه حکمتانه*. سال اول، ش اول، ۲۸-۳۲.
۳۴. مشرق نیوز. (۱۴۰۰). "مرکز آمار: دولت روحانی بدترین دولت پس از انقلاب در افزایش فاصله طبقاتی است." ۲ مرداد.
۳۵. مشرق نیوز. (۱۴۰۰). "دولت روحانی در شاخص فلاکت هم رکورد زد." ۴ اردیبهشت.
۳۶. مرکز پژوهش های مجلس. (۱۳۹۷). "تحلیلی بر وضعیت بازار سکه: بررسی اقدامات دولت و ارائه پیشنهاد های تکمیلی." گزارش ۱۶۰۰۹ دفتر مطالعات اقتصادی، ۳-۴.
۳۷. نوذیجه، ح و دیگران. (۱۴۰۰). "تحلیل سیاست های اقتصادی دولت های بعد از انقلاب بر مبنای الگوی حکمرانی خوب." *فصلنامه پژوهش سیاسی و بین المللی*. دوره ۱۲، ش ۶۱، ۴۹-۷۳، اسفند.

38. Sholte, Jan Aart. (2005). "The Sources of Neoliberal Globalization" UNRISD Overarching Concerns Programme Paper, No. 8, Retrieved August 5, 2018, from: www.files.ethz.ch/isn/102686/8.pdf.